

ROZDYMAC (12) *vb impf*

o jasne.

praes 1 sg rozdymam (3). ◇ *3 sg* rozdyma (1). ◇ *3 pl* rozdymają (1). ◇ *praet 3 sg m* rozdymał (1). ◇ *3 pl subst* rozdymały (1). ◇ *fut 3 sg m* będzie rozdymał (2). ◇ *impers praet* rozdymano (1). ◇ *part praes act* rozdymając (2).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVIII w.

I. Transit. (11) :

1. *Napełniając powietrzem, powodować powiększenie objętości [co] (2) :* ktore [*wiatry*] zmieszane z wilkofciami flegmiftemi klijowatemi w głowie podnoszą onę pianę: rozdymaiąc onę, z ktorey sie czynią takowe bańki. *FalZioł V 8v; SienLek Vuu3v; [tedy wnie [w rękawice] dymu wonnego nąpuść [...]/ á kurz ie ták przez 20. dni [...] dobrze ie rozdymaiąc iáko máchárzynę/ áby ták w dobrze rozdźiewione mogli dym dobrze wchodzić SienHerb 564a].*

[*Zwrot:* »gębę rozdymać«: Czytay sobie w piśmie ono/ Iż im [*heretykom*] ná czás dopuffczano. [Z] Świętemi ták walkę toczyć Y teże ná czás potłoczyć. Z rogu tego co oczy miał [*cf Dan 7/8*]/ Szeroko gębę rozdymał. *MorawRozm C.*]

[*Przen [kogo] :* męczy mię łakomstwo oskarża mię picha [...]/ rozdimamię požądliwošč *NowModl 21v.*]

2. *Dmuchając, rozniecać lub podtrzymywać ogień; inflammare Modrz; flatu excitare, sufflare, suscitare Cn [co] (5) :*

Zwroty: »ogień rozdymać« = *suscitare ignes Cn (3):* iako y ogien sie żarzy gdy gi rozdymaią *GlabGad G5v; BibRadz I 281b marg; [w wulkanie Etna] ogień ktory sie z ftrzęlenia ziemie kámieniem wkrzełze sie/ rozdyma BielKron 276v.*

»rozdymać [czym] węgle« [*szyk zmienny*] (1): *BielKron 26; [ná ktore [koniki żelazne] złoczyńce włádziwzy po vlicách wodzą/ á wewnątrz węgle ktore kát miechem rozdyma. LipsPiotr 132].*

Przen (1) : [iże miał w sercu swoim ná Ablá frogi gniew/ od onego Szátaná zápczęty/ ktory w nim ták z niczego bez wżey przyczyny Ablowey rozdymał *GilPos 123v.*]

rozdymać czym (1): iefli onych ifkier cnoty y mądrości zwyczáiem á ćwiczeniem niebędzie wzniecał/ ábo rozdymał [*excitaverit et inflammaverit*]/ [...] bywa to/ iż do rzeczy vcźciwości przeciwnych oślep idzie *ModrzBaz 6.*

Szereg: »wzniecać abo rozdymać« (1): *ModrzBaz 6 cf rozdymać czym.*

3. *Wiać przez jakiś obszar [co] (1) :* ZEphiry w ten czás młode láfy rozdymały *KołakCath Cv.*

[*Przen:* Napirwej [*grzeszny człowiek*] nąpuści złych myśli do serca swojego jakoby wiatrów szkodliwych. A ci wiatrowie rozdymają serce jego *Kaz 1.*]

** *Bez wystarczającego kontekstu (3) :* Defflo et Difflo, Rozdymam/ Oddymam/ Rośprożam ogień. *Mącz 130d; Calep 322b, 855b.*

II. Intransit. Panoszyć się, żyć w bogactwie [na czym] (1) : Wierę nam fnadź zgłupieie/ on chytry przechyra. Co ná cudzym rozdymał/ przepieruiąc chodził *RejZwierz 136.*

Synonim: II. rozpychać.

Formacje współrdzenne cf DAĆ.

Cf **ROZDYMAJĄCY, ROZDYMANIE**

KW, (LWił)